

ORADEA-MARE (NAGYVÁRAD)
 Joi ²⁵ Decemb. st. v.
 6 Ianuarie st. n.

Va esi joi'a si duminec'a.
 Redactiunea în
 Közép-utca nr. 395.

Nr. 99.

ANUL XVI.
 1880.

Pretul pe unu anu 10 fl.
 Pe ¹/₂ de anu 5 fl.; pe ¹/₄
 de anu 2 fl. 70 cr.
 Pentru Românî'a 2 galbeni.

Aventuri literare.

(Urmare.)

Să vedem acum deca în adeveru așa s'a aplicatu mitologi'a cum dice dl Marienescu séu dupa cum am aplicat'o eu în Negriada. Să mergem chiar la fântân'a mitologiei: pentru mitologi'a noastră naționala, la povesti. Să începem!

Vântul favorabilu navigațiunii îl tramite atât Joe, cât și Calipso, Circe, Minerva și Apoline.* Minerva ca deieș'a înțelepciunii, Apoline ca deul sôrelui, Calipso și Circe ca simple nimfe, n'au d'a face nimicu cu vântul, n'au nici unu atributu, nici o influinția asupra lui, cu tôte aceste ieta le vedem dispunându de el.

Neptun aduna nuorii și rescôla vânturile, ier Politeu dice, că Neptun i va vindecă ranele, de și el nu avea nici o putere peste vânturi și cu atât mai puțin putere vindecătoare.** Minerva tramite nebunîa asupra peșitorilor Penelopei.*** Helios (Sôrele) se crede, că pôte să sfarme nai'a lui Ulise. a) Vinerea dimpreuna cu Apoline apera cadavru lui Hector de putrejune. b) Junone se duce să rescôle vânturile Zefirul și Notul; se duce să chiamo somnul ca să adôrma pe Joe. c) Cu deosebire Junone și Minerva jóca în Iliada și Odiseia nenumerate roluri cu totul straine de atribuțiunile lor. Minerva, cum amu vedutu mai sus, se lupta chiar cu Marte și-l ranesce. Chiar și plapând'a Vinere se amesteca pâna și în lupta, scôte pe Enea din lupta și este ranita de Diomede. d) În o sculptura aflata de curënd în sapaturile dela Pergamu se înfașeza o dina luptându-se cu Gigantii. Unii presupunu a fi Vinerea.

Dar dintre tôte casul cel mai drastic este, când Helios (Sôrele) ameninția lui Joe, că el va cobori în iadu și va lumina celor morti, deca nu-si va fi resbunatu asupra socilor lui Ulise, căci i-au ucisu boii. Ier Joe respundendu i dice, ca să remâna numai și să lumineze mai încolo ômenilor pe pamântu, căci el îl va resbună. e) Omeru chiar și în privinția locuinței deitâților și-a permis cea mai mare libertate, dupa cum i-a venitu mai bine. El pune de exemplu locuința Aurorei la apusu, f) ier locuința Zefirului vântu

* Odiseia c. 15 v. 292, 475; c. 5 v. 167, 268; c. 11 v. 7; c. 12 v. 149; c. 1 v. 479.

** Odis. c. 5 v. 291; c. 9 v. 520.

*** Odis. c. 16 v. 451; c. 23 v. 243; c. 20 v. 345.

a) Odis. c. 12 v. 349.

b) Il. c. 2, v. 185.

c) Il. c. 20 v. 344; c. 14 v. 233.

d) Il. c. 5 v. 311 și 335.

e) Odis. c. 12 v. 883.

f) Odis. c. 2 v. 3.

de apusu, o pune la média-nôpte în Tracia.* — Aceste numeroșe esemple le-așu puté inmulti cu o suma altele din Argonautii lui Apoloniu Rodiu, din continuarea Iliade de Quintu dela Smirna, din Virgilu, Ovidu și altii. Din Virgilu me provocu numai la pasul plângându-se la Neptunu asupra Junonei, între altele dice:

Si marile ea tôte le-amestecă cu cerul,
 Căci ei d'ajunsu nu-i fura a lui Eolu furtane,
 Atâta cutezare în chiar al teu imperu.

(Aeneid. c. 5 v. 790—793.)

Va să dica, poetul nu numai prin o aplicare tacuta, dar chiar și prin o declarare expresa ne spuné, că deitâțile se amesteca un'a în sfer'a celeialalte!

Dar ceva mai multu! La Ovidu Junone cobôre chiar și în iadu:

Ier Juno parasesce cerescul ei palatu
 Si 'n iadu cobôre-aprinsa de ura si mânia,
 Si când acolo întra, sub sânt'a-i greutate
 Cutremura-se pragul, si Cerberu naltia-odata
 Trei capete si latra d'odata de trei ori.

(Metamorph. c. 4 v. 446—450.)

Ferice de voi, Virgile și Ovide, că ati muritu de multu, că altmintrea eră s'o pațiti reu cu — dl Marienescu!

Din aceste desfașurări, din aceste probe, resulta doue împregiurări fôrte momentôșe: întâiu, că Omeru, fântân'a mitologiei clasice, lasa deilor deplina libertate de acțiune, și prin acést'a i face imputabili și respunsabili de faptele lor, supunându-le legilor moralului; a dou'a, prin acést'a și numai prin acésta pôte întemeia totu-odata o lume, unu statu organizatu de deî: cu rege, consiliu și foru. Din contra, deca deitâțile mitologice aru fi numai papușeri'a, instrumentele ôrbe cu o destinațiune nealterabila și nevariabila dela inceputu, cum voiesce să le faca acum dupa mii de ani minunatul nostru mitologu, atunci tóta organizarea în statu a deilor eră nu numai de prisos, dar absolutu imposibila. Atunci erau imposibile Iliada, Odiseia, Eneida, tôte epopeiele, afara de cea visata de recensentul.

Să vedem nu cumva mitologi'a noastră i va da dreptu recensentului! Din nefericire, se înțelege numai pentru dl Marienescu, poesiele și poveștile nôștre îl acusa totu atât de greu de nesciinția. Și în poesiele și poveștile nôștre ființiile mitologice sânt totu atât de libere în acțiunile lor, ca și în mitologi'a clasica.

Vedem pe Fetu-frumosu luându-si de soci în

* Il. c. 23 v. 200 și 229.

aventurile sale pe Strâmba-lemnă, Sfarma-petri, Apa-rea și alții.* Acum deca Fetu-frumosu e luciferu, Strâmba-lemnă arboru, Sfarma-petri mineralu, Apa-rea, pôte, simbolul apei: atunci, după teori'a recensentului, luciferul din ceru cum ar pute să aiba soci pe acestia de pe pământu? În alte povești îl vedem cu Flamân-đila, Setila, Sare-munți, Ochila, Lungila, Lațila și chiar și cu Gerila.** Este fără îndoie! interesantă a vedea pe Fetu-frumosu între alții și cu Gerila caletorindu pe un timp când sôrele arde ca și în lun'a lui cupțor și încercându prin niște văi frumoșe de unde se întindea niște munți împodobiți cu copaci și cu o verdéția de în desfeta anim'a. Așă se țice în povestea lui Ispirescu citată în not'a din urma. Cum s'ar unii Gerila cu sôrele din lun'a lui cupțor, cu văile frumoșe și cu verdéția, deca poporul și-ar închipui pe Gerila ca gerul în ființia? Său Gerila ar trebui să péra de sôrele verdéția de Gerila! Gerila n'ar pute ambła de cât ier-n'a, său pe unde ambła el ar trebui să se facă ierna!

Veđuramu mai sus, că la cei vechi pâna chiar și sôrele putea să cobôra în iadu, în cealaltă lume. Și în povestile nôt're sôrele se afla și pe celalaltu terimu.*** Dar ceva mai singularu! În mitul „Sôrele și Luna”, care se afla în cântul al șeselea din Negriada, după cunoscut'a poezia populară, se țice că Dđeu a dusu Sôrele și l'a preâmbłata prin raiu și prin iadu.

Recensentul lauda acésta parte a Negriadei, uitându se vede, că ea este dintre tôte cea mai contrară teoriei sale. Va să țica teoriile dênșului se schimba ca țilele babelor. Dênșul pune o teoriă, o restôrna ênsusi, apoi ier o pune. Unu caleidoscopu de inconsecinție și contradicțeri!

Iéta cât de departe se afla recensentul cu ideile sale de ideile mitologice ale poporului. Dar ce-l împôrta pe dênșul acésta, căci, am veđutu mai sus, nu dênșul voiesce să învețe dela poporu, fără poporul dela dênșul. Contra asemeni pretensiuni și đei se lupta în-deșertu!

(Finea va urmá.)

Ar. Densusianu.

Amicul adevérului.

— *Novela englesă.* —

(Urmare.)

— Chiar bine, că vinisi, — începù dênș'a. M'am superatu pe tine.

— Pentru ce?

— Pentru că ai declaratú amoru dșorei Robinson.

— Eu?

— Da. Ea a fost la mine adi deminéția și mi-a relatatu, că ai ofensat'o. Ea nu mi-a spus, că prin ce. Eu inse mi-am întipuitu, că de siguru așă ceva a trebuitu să-i faci. Nu-i așă?

— Ah! ce gândesci! Cum să vorbescu eu de amoru ei...

— Când me iubesci pe mine.

— Da, da.

— Și n'ai fi în stare să iubesci alta ființia în lume.

— Nu — de odata.

— Dar pe rându ai puté?

— Cum să nu? Așă-i firea omenéscă.

* Calind. Basm. 1877 p. 34; Basm. de T. M. Arsene edit. II p. 174—75.

** Calind. Basm. 1875 p. 47; Ispirescu Legende part. II fasc. II p. 64; Basm. de T. M. Arsene p. 160—161.

*** Fundescu, Basm. ed. 3 p. 129.

— Ce vorbesci?

— Adevéru.

— Va să țica, nu me iubesci. Tu dara m'ai înșelatu. Ah! Dumneđeule ce trebue s'audu.

Și bié'ta fêta începù să plânga amaru. Viliam voiá s'o mângăie, dar își aduse aminte de cuvântul datu. Trebuia să vorbésca numai adevéru.

Totusi își luá anim'a 'n dinti și începù a-i țice:

— Draga, dar te 'nșeli.

— Tu me 'nșeli, nu eu pe mine. Dar mai bine să știu acuma, decât mai târđiu. Ți mulțamescu, că mi-ai spus acuma. Hahaha! Iéta ce omu bunu.

Viliam erá să se prepadésca de acestu risu ironicu.

— Draga, — începù Viliam.

Dar ea îl întrerupse:

— Te oprescu să-mi mai țici „draga”. Nu mai am nimica cu dta. Iéta-ți ânelul.

Și ea scôse de pe degetu ânelul de credinția și-l aruncá lui, apoi eși iute din odaia.

Bietul Viliam, încremenitu, nu sciea să țica nimica. Scôse unu suspinu, și eși cu ânima sfașiată.

Pe strada întelni pe James.

— E bine, cum te laudi? — îl întrebă acela.

— Așă, că cu adevéru am ajunsu la nimica. Afla, că am perdutu totu ce am avutu: iubirea unchiului și a matuséi, condițunea buna în prevalia și amorul logodnicei mele.

— Nu ti-am spus'o?

— Ba da.

— Inse cu atâta inca nu vei scapá.

— Ce fel! Nu s'a terminatu inca tragedi'a mea?

— Nu đeu, căci inca de acuma înainte are să urmeze actul finalu, pedepsirea eroului tragicu.

— Vai de mine! Ce am să mai patoscu?

— Ti-am spus și acésta din capul locului. Îndata la remășire ti-am proféțitu, că de-ti vei ține vorb'a și vei vorbi totu adevéru, în urma vei ajunge în cas'a nebunilor.

— Auleo Dómne!

— Da, da. Și nu esti departe. Matus'a ta, spariata de purtarea-ti cűdata, a chiamatu unu medicu și te céra pretot-indene să te studieze și să veda deca în adevéru ti-ai perdutu mințile?

— E bine, medicul va convinge-o, că eu nu sűm nebulu.

— Cu atât mai reu va fi de tine, căci atunci se va constatá, că ai facutu tôte cu sânge rece, și vei perde deseveșitu totul. Eu inse me 'ndoiescu, ca medicul să constate cuminția ta; nu, el nu va face acésta, cel puțin nu îndata.

— Pentru ce?

— Pentru că deca se va traganá caus'a, atenținea publica se va concentrá asupra lui, ceea ce toldé-una aduce profitu pentru unu medicu.

— Si-apoi?

— Sűm de parerea, că medicul va dispune, ca cel puțin pe unu timpu óre-care să fii dusu în institutul nebunilor, pentru ca acolo să te póta studiá.

— La draci!

— Iéta! Medicul și matus'a ta!

Viliam privi într'acolo, și voiá s'o tulésca la fuga.

Inse o mână vigorósa îl oprí. Erá medicul.

— Dati-mi pace, — strigá Viliam. Eu nu sűm nebulu.

Medicul aruncá o privire semnificativa spre matus'a lui Viliam, apoi respunse:

— Dar cine țice ast'a?

(Finea va urmá.)

S A L O N U :

Adunarea damelor române din Abrudu pentru înființarea unei școle de fete române.

Abrudu 15/27 dec.

Multu stimată domnule redactoru !

Permiteti-mi a ve împărtăși, că damele noastre române din Abrudu și Abrudusatu eri în 14/26 decembrie a. c. s'au întrunitu la o adunare pentru de a se consultă despre modalitatea cum s'ar puté înființa o școlă de fetițe, pentru crescerea fetițelor române din Abrudu și giuru.

Înființarea unei atari școle pentru crescerea fetițelor române din Abrudu și giuru, astadi e cestiune de viață, este o necesitate mai multu decât imperativa pentru poporul românului de aici, de aceea însuflețirea și bucuri'a noastră este cu atât mai mare cu cât că inițiativ'a acestei idei salutare o au luat'o asuprași ênsesi damele române de aici, urmându esemplul altor dame naționale; de aceea cu totu dreptul și sperămu a se realiză propusul acesta salutaru, mai alesu deca va fi spriginu de tôte femeile noastre române.

Adunarea din cestiune s'a ținutu în cas'a multu stimabilei dómne protopopese Anna Gallu, ca convocatoarea adunării, care cu cuvinte alese deschidându adunarea generala, și aretându lips'a de crescere a fetițelor române, a invitatu damele spre a concurge cu puteri unite pentru înființarea unui fondu, și apoi instituirea unei școle, pentru crescerea fetițelor române din Abrudu și giuru.

Adunarea presinta care eră peste așteptare numeroasă, a acceptat cu via placere, acesta inițiativa, apromițendu concursul ei, și spriginirea cestiunei, dupa care adunarea s'a constituitu alegându-si de președinta pe dómna protopopésa Anna Gallu și de secretara pe dómna Elena Adamovicu.

În fine amu ascultatu cu multa atențiune și interesare desbaterea statutelor, la acărur discutare amu admiratu interesarea și propunerile fôrte bine alese ale dómnelor A. Filipu, E. Adamovicu, I. Balossu, A. Ivascu și altele.

Adunarea a constatat și în fapta interesul viu ce-l are fața de înființarea acestei școle, pentru că din frumosele contribuii ale damelor române s'a și pusu îndata fundamentul unui fondu al respectivei școle în o suma mai de 400 fl. v. a.

Noi nu putem sê ne exprimămu mai bine bucuri'a noastră decât sê gratulămu din inima stimabilei dómne protopopese Anna Gallu pentru inițiativ'a salutara, și damelor române din Abrudu și Abrudusatu pentru frumosul concursu, și interesarea ce a documentat'o cu ocaziunea acestei adunări, pentru ide'a fericita de a înființa o școlă pentru crescerea fetițelor române din Abrudu și giuru, dorindu reuniunii succesele cele mai eminente! (Totmai primimu și procesul verbulu al acestei adunări, căruia i vom dá locu în nr. viitoru. Red.)

Unu presinte.

Din Bucovina despre „Bucovina“.

Cernauti 28 dec.

Pré stimată dle redactoru !

Într'a 18-a acestei luni a serbatu nou-înființat'a întrunire academica româna dela universitatea de aici „Bucovina“ serat'a ei festiva de înființare.

Sal'a otelului „zum goldenen Lamm“ eră festivu

decorata cu treicolore și scuturi naționale, între cari figură portretul imperatului și imperatesei. Membrii întrunirii erau toti îmbracati în gala, cu panglice naționale și cu echipul roșu pe capu, pe care eră însemnatu semnul întrunirii cu fire de aur cu „V. F. C.“ (vivat (vigeat), floreat și crescat) și prin împregiurul echipului colorile naționale.

Între óspeti aflămu pe cealalta societate academica „Junimea“, apoi celelalte societăți naționale dela universitatea de aici, cum „întrunirea Arminia“, societatea polona „Ognisco“ și societatea rusésca „Sojuz“, între cari esista de câțiva ani o solidaritate firma contra societăților celorlalte exclusiv germâne; apoi pe rectorul universității prof. teologu Eusebiu Popovici, patru preoti din Români'a, prefectii seminariiali, prof. Ion Bumbacu, adjunctii Vasiliu Moraru și Teodor Stefanu, concipistii Visarion Gribovski și Alesandru cav. de Onciul, Masim Andronic, Ieremievici, s. a. toti practicantii de concepte și auscultantii români din Cernauti și reprezentantii presei din Cernauti.

La 8^{3/4} óre deschise serat'a festiva seniorul întrunirii (președintele) Stefan Hasiévici, stud. jur., cu cântul studentescu „Gaudeamus igitur“. Conseniorul întrunirii Alesiu Popovici ținú orațiunea festiva, în care vorbi cu întrerumperi de „sê traiésca“, „prosit“ și „bravo“ despre însemnetatea naționalității și în special a celei române. Urmara apoi cânticele: „Treicoloriul“ de C. Porumbescu, „Imnul unirii“ de A. B., „Vivat, Crescat, Floreat“ de C. Porumbescu, „Aideti frati toti în unire“ de D. O. și „Gintea Latina“ de Alesandru, music'a de Porumbescu. — În coloquiele (pauzele) cântara celelalte societăți straine cânticele lor naționale studentesci. Rectorul universității prof. Eusebiu Popovici constata (în orațiunea sa) armoni'a cordiala și fratésca între cele două societăți academice române din Cernauti „Bucovina“ și „Junimea“ și că ide'a naționalității române cât și consolidării române academice, prin cari de siguru se propaga numai desvoltarea mai buna a junilor Români din diferite stări și opiniuni al căror legamentu firmu este ide'a naționalității, se înțelege unu factu, care de demultu există deja pe la studintii germâni cât și cei magiari. Stud. jur. Alesiu Comoroșan, membru al societății „Junimea“, salută în numele „Junimii“ pe sor'a „Bucovina“, și respicâ dorinti'a, că aceste două societăți române se vor gasi în totdeuna la aপরarea causelor naționale. Stud. jur. Simiginovici, membru al întrunirii „Bucovina“, salută pe celelalte societăți academice neromâne. Seniorul „Bucovinei“ denumi de senioru de óspeti pe profesorul și secretariul societății române pentru literatur'a și cultur'a româna în Bucovina prof. Ion Bumbacu, carele sub cântul membrilor „Bucovinei“: „în scaunu praeses hospitii“ se aședă pe scaunul președintiului. Dau mulțami în puține cuvinte, dar bine simțite, pentru onórea facuta și alese de contrapunctu pe concipistul gubernialu Visarion Gribovski și pentru germâni și ceialalti straini pe redactorul dl Lagler. Dl preses hospitii dedú cântul societății „Junimea“, care esecută bine unele din cânturi ale colecțiunii cântecelor studentiere ale dlui Ciprian Porumbescu. Apoi capetara cântul societățile „Arminia“ și „Sojuz“, care cea din urma cântă în onórea Românilor unu cântecu italianu cu mare desteritate: se vedú, că acesta societate rusésca se esercită multu în cântarea vocala; ar fi asta de doritu și societăților academice române.

Stud. jur. Parteniu Seretean, membru al întrunirii „Bucovina“ istorisi în versuri aventurile unui volintiru Bucovineanu cu numele Pafnutiu la luptele române din Bulgari'a.

Animositatea adunării ajunse la culme. Tóta adunare rise.

Adunarea eră încântata de spiritul studentesc al acestei june societăți. Acésta întrunire româna academică se deosebesce de celelalte cu spiritul ei cordialu între membrii sei, cum și că seniorul ei e mai ca comandantul ei, unde numai porunc'a lui are valóre și ori ce improtivire séu purtare ostila contra unui membru al ei e pedepsita cu eschiderea din societate séu cu interdicerea purtării echipului pe unu timpu anumitu.

Serat'a se sferși dupa 2 d. m. n. Floreat, crescat acésta întrunire juna româna din Bucovina!

X. Y.

C e e n o u ?

Curtea din Viena și în anul acesta petrecu serbatorile Craciunului în cercu familiaru în Burg. Totu atunci se serbă și diu'a nasterii reginei. Arborele îndatinatu se arangă în apartamentul reginei, și cele mai multe presenturi erau menite arhiducesei Valeria; moștenitorul de tronu Rudolf dete parinților sei esemplare de luesu din cartea sa cea mai nouă; principes'a Stefania a tramisu brodarii.

Confirmarea principesei Stefania. La 27 dec. a avutu locu în castelul Laeken confirmarea principesei Stefania. Sacramentul i fu împartașitu prin cardinalul-archiepiscopu de Mecheln. Sér'a se dete unu prândiu mare familiaru. Regele a datu din civilist'a sa ministrului de interne 20,000 franci spre a se împarți familielor pagubite prin esundare.

Hymen. *Dl Augustin Dumitreanu*, doctoru în medicin'a un: sala, și-a încredințatu de soția pe domnișor'a Aurelia Vornica, fiic'a dlui Ioan Vornica majoru c. r. în Buda.

Capriciul modei în timpul din urma, precum se scie, a aretatu multu favoru regnului animalelor. Fluturi, paserele, insecte, purcei, maimuție se perëndara în domnire; dar iéta că tóte aceste trebuie sé cedeze racilor ferti. Deja se potu vedé, scrie unu raportoru de moda, niște pelerii frumoșe, decorate în locu de flori, cu niște raci ferti imitati de minune; ma și pe cravatele femeiesci se potu deja vedé raci. Nu peste multu se vor ivi și pe juvaere.

Scandalu diplomaticu. În cercurile diplomației austro-ungare a facutu o impresiune fórté neplacuta o crima comisă de contele Montgelas, carele în calitate de consiliaru la ambasador'a din Constantinopolu, a decopiatu unele acte secrete și le-a vëndatu diplomației englese, iér dupa alte sciri lui Rothschild. El a fost dimisionatu fără pensiune și lipsitu de rangul seu în diplomația. Se dice, că dënsul a avutu protectori mari, de aceea a capetatu numai atâta pedépsa.

Procese de botezare. Nu numai pentru juristi, dar și pentru familie este interesanta sentint'a pronunziata de curënd de cătra tabl'a regésca din Budapesta în procesul intentatu în contra plebanului și capelanului catolicu din Șopron. Capelanul în tómn'a trecuta, autorisatu de principalul seu, a botezatu copilul unui parinte protestantu, la espres'a dorint'ia a acestuia. În înțelesul noului codice penalu, fiindu opritu a primí pe cineva pâna la etatea sa de 18 ani în alta religiune, procurorul regescu a intentatu procesu contra plebanului și capelanului, pe cari forul primu i-a și condamnatu; inse tabl'a regésca i-a achitatu, enunziându, că prin botezu botezatu înca nu devine membru al cutării religiuni, ci numai al creștinismului; întroducerea în matricula probéza numai nascerea și botezul, iér reli-

giunea nou-nascutului se reguléza prin art. 53 din 1868, de dupa care fiul urméza religiunea tatalui și fét'a al mamei, și care nu se alteréza prin nici o ceremonie.

Unu podu întregu de oțelu în lungime de 10—67 metri este ziditu peste riul Missouri în America. Acestu podu, unicul în felul seu în tóta lumea, este datu comunicației din anul trecutu și se ține de calea ferata Chicago-Alten.

Licitare pentru o sarutare. Într'unu orașelu din Torontal se dete nu de multu unu balu în favorul zagrabianilor, cu care ocaziune se arangă pentru acel scopu și unu bazaru, în care dame frumoșe vindeau diferite obiecte. Un'a din ele oferi sé vëndu prin licitațiune o sarutare. Concurint'a inse nu fu mare, și sarutarea se vëndu cu 15 fl. 11 cr.

Necrologu. *Stefan Micanu*, administratoru parochialu gr. c. în Giuliția, comitatul Arad, a muritu la 12 dec., în etate de 45 ani.

Sciri scurte. *La Brasiovu* bubatul a mai incețatu, școlile se vor redeschide la 10 ianuarie. — *Fundatiune de unu milion de franci* a facutu de curënd la Budapesta br. Hirsch din Paris, spre a se înfiintă unu institutu unde sé se crésca fete sarace, cari apoi sé și capete câte o zestre de 1500 fl. — *Dl dr. Nedelco* a fost alesu președinte al societății medicilor de dinti din Budapesta. — *In Altoria*, Treiscaune, la 21 dec. sér'a noue lupi au intratu în curtea baronului Carol Apor și au prepaditu noue porci, apoi s'au departatu cu urletu grozavu. — *Principelc Carol Teodor*, fratele reginei, carele precum se scie, e medicu, într'un'a din noptile trecute fu scolatu din patu și chematu la o bolnava, unde facu o operațiune. — *La Lugosiu* poliția nu de multu a arestatu o féta, inse peste nópte ea a datu de chei'a portii, a deschisu pórt'a și a esitu. ma a încuiatu și pórt'a, încât deminét'a polițistii nu putura eși. — *Iér'n'a* nici decăt nu voiesce sé cores-punda numelui seu. Timpul e móle și uricósu fórté. Vapórele pe Dunare vor începe sé comunice iérasii, ceea ce de cincideci de ani acuma se va întêmplă întâia-óra, de cumva se va întêmplă.

Sciri din Români'a. *Dómn'a*, la 17/29 dec., cu ocaziunea aniversarei nasterii sale, a primitu felicitări din partea mitropolitului-primatu, mitropolitului Moldovei, ministrilor, a președinților senatului și al Adunării deputaților și a unui mare numeru de persóne notabile. — *Domnul* a primitu din mai multe părți ale țerei telegramme de felicitare cu ocaziunea regulării succesiunii tronului. — *La 1 ianuarie* sér'a va fi obicnuitul balu al curtii.

Sciri straine. *Institutul etnograficu din Franci'a* a numitu membri corespundinti pe urmatorii români: Petru Cernatescu, Dim. Ghica (principele,) Petru Gradisteanu, episcopul Melchisedecu, T. Vacarescu. — *Dom Luis*, regele Portugaliei, carele a tradusu mai multe din piesele lui Shakespeare, acuma a terminatu tragedi'a „Richard III” și o va publică în curënd, oferindu venitul pentru scopuri filantropice. — *Emil Girardin* a fost acusat de cătra redactorul condamnatu de curënd Laissant, că e spionu prusescu, și caus'a a ajunsu înainte parlamentului, care a datu satisfacițiune veteranului publicistu în contra acestei calomni. — *La Beireuth* în anul 1882 se va represintă oper'a „Parçival” de Richard Wagner, spesele aceleia în suma de trei-sute-de-mii marce se vor purtá de cătra regele bavaresu. — *La Berlin* în 30 dec. iérasii s'a ținutu unu meeting în contra jidanilor.

Proprietaru, redactoru respundiatoru și editoru: IOSIF VULCANU.

Cu tipariul lui Eugeniu Hollósy în Oradea-mare. 1880. Strad'a principala nr. 274.